

V?c C-194/06

Staatssecretaris van Financiën

v.

Orange European Smallcap Fund NV

(žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden)

„?lánky 56 ES až 58 ES – Volný pohyb kapitálu – Zdan?ní dividend – Kompenzace poskytnutá da?ovému subjektu kolektivního investování z d?vodu srážkové dan? odvedené u zdroje v jiném ?lenském stát? z dividend vyplacených tomuto subjektu – Omezení této kompenzace na ?ásku, kterou by si podílník, jenž je rezidentem v ?lenském stát? usazení tohoto subjektu, který svoji investici neuskute?nil prost?ednictvím takového subjektu, mohl na základ? smlouvy o zamezení dvojího zdan?ní zapo?íst proti dani z p?íjmu – Omezení této kompenzace v pom?ru k ú?asti podílník?-nerezident? na kapitálu tohoto subjektu“

Shrnutí rozsudku

1. *Volný pohyb kapitálu – Omezení – Da?ové právní p?edpisy – Korpora?ní da? – Zda?ování dividend vyplacených subjekt?m kolektivního investování*

(?lánky 56 ES a 58 ES)

2. *Volný pohyb kapitálu – Omezení – Da?ové právní p?edpisy – Korpora?ní da? – Zda?ování dividend vyplacených subjekt?m kolektivního investování*

(?lánky 56 ES a 58 ES)

3. *Volný pohyb kapitálu – Omezení – Pojem – Totožný výklad ve vztazích se t?etími zem?mi a v rámci Spole?enství – Omezení*

(?lánek 56 odst. 1 ES)

4. *Volný pohyb kapitálu – Omezení pohybu kapitálu do nebo ze t?etích zemí – Omezení pohybu kapitálu zahrnujícího p?ímé investice existující k 31. prosinci 1993 – Pojem „p?ímé investice“*

(?lánek 57 odst. 1 ES)

1. ?lánky 56 ES a 58 ES nebrání takovým právním p?edpis?m ?lenského státu, jež omezují kompenzaci, která má být poskytnuta da?ovému subjektu kolektivního investování usazenému na území tohoto ?lenského státu k zohledn?ní srážkové dan? odvedené u zdroje v jiném ?lenském stát? z dividend vyplacených tomuto subjektu, na ?ásku, kterou by si na základ? dohody o zamezení dvojího zdan?ní uzav?ené s tímto druhým ?lenským státem mohla z d?vodu podobnosti daní zapo?íst fyzická osoba s bydlišt?m na území prvního ?lenského státu.

Takovéto právní p?edpisy tím, že vylučují z poskytnutí kompenzace zdan?ní dividend vyplácených v zahraničí srážkou u zdroje dividendy pocházející z n?kterých ?lenských stát?, sice ?iní investice do t?chto ?lenských stát? mén? atraktivními než investice do ?lenských stát?, jejichž zdan?ní

dividend vede k poskytnutí této kompenzace. Takové právní předpisy proto mohou odrazovat subjekt kolektivního investování od investování do členských států, jejichž zdanění dividend nevede k poskytnutí kompenzace, takže představují omezení pohybu kapitálu v zásadě zakázané článkem 56 ES.

Avšak takovéto právní předpisy směřují k co možná největšímu sblížení daňového zacházení s dividendami, které jsou vyplaceny podílníkovi realizujícímu přímou investici, a daňového zacházení s dividendami, které jsou vyplaceny podílníkovi, který investoval prostřednictvím daňového subjektu kolektivního investování, aby nebyly zahraniční investice uskutečněné takovým subjektem považovány za méně atraktivní než přímá investice. Přitom s ohledem na uvedené právní předpisy je situace daňového subjektu kolektivního investování, pokud jsou mu vyplaceny dividendy z členských států, se kterými členský stát, v němž je usazen, uzavřel dohodu stanovující nárok podílníků-fyzických osob na zaplacení daní z dividend odvedené v těchto členských státech proti dani z příjmů, jejímiž jsou ve členském státu usazení poplatníci, odlišná od situace, ve které se tento subjekt nachází, jsou-li mu vyplaceny dividendy z členských států, se kterými takováto dohoda nebyla uzavřena, u kterých není tento nárok stanoven. Rozhodnutí investovat prostřednictvím daňového subjektu kolektivního investování by totiž pro podílníka-fyzickou osobu mohlo být při neexistenci stanovené kompenzace méně výhodné než přímá investice, pouze pokud jde o investice v členských státech, se kterými byla uzavřena takováto dvoustranná daňová dohoda. Naopak, co se týče členských států, se kterými členský stát usazení takového subjektu takovou dohodu neuzavřel, rozhodnutí fyzické osoby investovat prostřednictvím takového subjektu s sebou neposouvá nebezpečí ztráty zvýhodnění, na které by měla nárok, kdyby se rozhodla pro přímou investici v uvedených členských státech. V důsledku toho není tato situace objektivně srovnatelná se situací, kdy členský stát usazení tohoto subjektu takovou daňovou dohodu uzavřel.

Z toho plyne, že v případě právních předpisů, prostřednictvím kterých se členský stát za účelem co největšího sblížení daňového zacházení s přímými investicemi a investicemi uskutečněnými prostřednictvím subjektu kolektivního investování rozhodl tímto subjektem poskytnout kompenzaci daňových srážek u zdroje uskutečněných u dividend z členských států, v níž se v rámci dvoustranných dohod zavázal umožnit fyzickým osobám zaplatit uvedené srážky proti dani z příjmů, jejímiž poplatníci podle jeho vnitrostátního práva jsou, nebrání články 56 ES a 58 ES tomu, aby členský stát tuto kompenzaci vyloučil u dividend pocházejících z jiných členských států, se kterými neuzavřel daňové dohody obsahující taková ustanovení, jelikož se nejedná o objektivně srovnatelné situace.

(viz body 56, 60–65, výrok 1)

2. Články 56 ES a 58 ES brání takovým právním předpisům členského státu, jež omezují kompenzaci, která má být poskytnuta daňovému subjektu kolektivního investování usazenému na území tohoto členského státu k zohlednění srážkové daní odvedené u zdroje v jiném členském státě nebo třetí zemi z dividend vyplacených tomuto subjektu, v případě a v rozsahu, ve kterém jsou jeho podílníky fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny v jiných členských státech nebo ve třetích zemích, jelikož takové snížení znevýhodňuje bez rozdílu všechny podílníky uvedeného subjektu, nebo jeho důsledkem je snížení celkové výše rozdělovaného zisku.

Takovéto snížení kompenzace v poměru k podílu kapitálu držení podílníky, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v jiném členském státu, vytváří omezení volného pohybu kapitálu, které je v zásadě zakázáno článkem 56 ES, jelikož může znamenat pro daňové subjekty kolektivního investování překážku při získávání kapitálu v jiných členských státech, než ve kterém jsou usazeny, a může rovněž odrazovat investory z těchto jiných členských států od nabývání podílů

na jejich kapitálu.

V případě, kdy je stanovena taková kompenzace, je nezbytnost poskytnout tuto kompenzaci i daňovým subjektům kolektivního investování s podílníky, kteří nemají bydliště nebo nejsou usazeni v tomto členském státě, odvodně na výkonem daňové pravomoci členského státu nad dividendami vyplácenými daňovými subjekty kolektivního investování usazenými na území tohoto členského státu jak podílníky, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v tomto členském státě, tak podílníky, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v jiných členských státech.

I kdyby úelem těchto právních předpisů bylo rozlišovat mezi podílníky subjektů kolektivního investování podle toho, zda jsou rezidenti, či nikoliv, aby kompenzace, které podílníci využívají v důsledku rozdělení zisku tímto subjektem, odpovídala příslušné sazbě daně, které uvedení podílníci podléhají v členském státě usazení těchto subjektů, je třeba uvést, že snížení této kompenzace v poměru k podílu kapitálu uvedených subjektů držení podílníky, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v jiných členských státech, neumožňuje dosažení takového cíle. Takové snížení totiž znevýhodňuje bez rozdílu všechny podílníky daňového subjektu kolektivního investování, jelikož jeho důsledkem je snížení celkové výše rozdělovaného zisku..

Co se týče snížení daňových příjmů spojených s dividendami vyplácenými společnostmi usazenými v jiných členských státech, nelze toto snížení považovat za naléhavý důvod obecného zájmu, kterého by se bylo možné dovolávat za účelem odvodnění opatření odporujícího základní svobodě.

Řešení týkající se situací, kdy podílníci daňového subjektu kolektivního investování mají bydliště nebo jsou usazeni v jiném členském státě, lze použít i na situace, kdy podílníci subjektu kolektivního investování mají bydliště nebo jsou usazeni ve třetích zemích.

Pokud členský stát zdaňuje dividendy vyplácené daňovým subjektem kolektivního investování usazeným na jeho území podílníky, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni ve třetích zemích, a dále pokud je kompenzace poskytovaná takovému subjektu snížena v poměru k podílu jeho kapitálu, který drží takoví podílníci, aniž by bylo v tomto ohledu rozhodující daňové zacházení s těmito podílníky ve třetích zemích, pak nezbytnost zajistit účinnost daňového nemůže odvodnit takovéto omezení pohybu kapitálu do nebo ze třetích zemí.

I kdyby bylo možné uplatnit pro účely odvodnění omezení pohybu kapitálu do nebo ze třetích zemí zamezení snížení daňových příjmů, nemůže být takovéto odvodnění zohledněno, jelikož uvedené snížení má důsledky bez rozdílu pro veškeré podílníky dotčeného subjektu kolektivního investování, ať mají bydliště nebo jsou usazeni v členských státech, nebo ve třetích zemích..

V případě takovýchto právních předpisů je nerozhodné, že zahraniční podílníci daňového subjektu kolektivního investování mají bydliště nebo jsou usazeni ve státě, se kterým má členský stát, ve kterém je tento subjekt usazen, dohodu, která stanoví vzájemné započtení srážkové daně z dividend.

(viz body 72, 74, 79, 82, 84, 92–97, 108, 113–114, výrok 2)

3. Pojem „omezení pohybu kapitálu“ musí být vykládán ve vztazích mezi členskými státy a třetími zeměmi tímž způsobem jako ve vztazích mezi členskými státy. I když liberalizace pohybu kapitálu z a do třetích zemí může sledovat jiné cíle, než je vytvoření vnitřního trhu, jako je zejména zajištění důvěryhodnosti jednotné měny Společenství na světových finančních trzích a udržení finančních center světového významu ve členských státech, je nutno konstatovat, že když byla zásada volného pohybu kapitálu prostřednictvím čl. 56 odst. 1 ES rozšířena na pohyb kapitálu mezi třetími zeměmi a členskými státy, rozhodly se tyto státy tuto zásadu zakotvit v

témže ?látku a v témže znění pro pohyb kapitálu, ke kterému dochází uvnitř Společenství, a pro pohyb kapitálu, který se týká vztahů se třetími zeměmi.

Nicméně pohyb kapitálu do nebo ze třetích zemí probíhá v odlišném právním kontextu nežli pohyb kapitálu uvnitř Společenství, neboť vzhledem k míře právní integrace mezi ?lenskými státy Evropské unie a zejména díky legislativním opatřením Společenství týkajícím se spolupráce mezi vnitrostátními daňovými orgány není zdaňování hospodářských činností s přeshraničními aspekty uvnitř Společenství, které provádí ?lenský stát, vždy srovnatelné se zdaňováním hospodářských činností, které souvisejí se vztahy mezi ?lenskými státy a třetími zeměmi. Nelze ani vyloučit, že ?lenský stát může prokázat, že omezení pohybu kapitálu do nebo ze třetí země je odůvodněno určitým důvodem za okolností, kdy tento důvod nemůže představovat platné odůvodnění pro omezení pohybu kapitálu mezi ?lenskými státy.

(viz body 87–90)

4. Omezení spadá pod ?l. 57 odst. 1 ES, jakožto omezení pohybu kapitálu zahrnujícího přímé investice, pokud se toto omezení vztahuje na investice jakékoli povahy, které provádí fyzické nebo právnické osoby a které slouží k tomu, aby vytvořily nebo udržely dlouhodobé a přímé vztahy mezi osobou, která poskytla kapitál, a podnikem, kterému je tento kapitál za účelem výkonu hospodářské činnosti určen.

(viz bod 102, výrok 3)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

20. května 2008(*)

„?lánky 56 ES až 58 ES – Volný pohyb kapitálu – Zdanění dividend – Kompenzace poskytnutá daňovému subjektu kolektivního investování z důvodu srážkové daně odvedené u zdroje v jiném ?lenském státě z dividend vyplacených tomuto subjektu – Omezení této kompenzace na částku, kterou by si podílník, jenž je rezidentem v ?lenském státě usazení tohoto subjektu, který svoji investici neuskutečnil prostřednictvím takového subjektu, mohl na základě smlouvy o zamezení dvojího zdanění započíst proti dani z příjmu – Omezení této kompenzace v poměru k úasti podílník?-nerezidentů na kapitálu tohoto subjektu“

Ve věci C-194/06,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě ?lánku 234 ES, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 14. dubna 2006, došlým Soudnímu dvoru dne 26. dubna 2006, v řízení

Staatssecretaris van Financiën

proti

Orange European Smallcap Fund NV,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, L. Bay Larsen, předsedové senátů, R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann, P. Kriš, E. Juhász, E. Levits (zpravodaj), A. Ó Caoimh, P. Lindh a J.-C. Bonichot, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: J. Swedenborg, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. dubna 2007,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Orange European Smallcap Fund NV B. J. Kiegebeldem, J. van Eijndem a D. Smitem, belastingadviseurs,
- za nizozemskou vládu H. G. Sevenster a M. de Gravem, jako zmocněnci,
- za Komisi Evropských společenství R. Lyalem a A. Weimarem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 3. července 2007,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 56 ES až 58 ES.

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Staatssecretaris van Financiën (státním tajemníkem pro finance) a Orange European Smallcap Fund NV (dále jen „OESF“) ve věci výše kompenzace, která má být podle zvláštního daňového režimu stanoveného nizozemskými daňovými předpisy ve prospěch daňových subjektů kolektivního investování poskytnuta za daně odvedené v zahraničí z dividend, které byly společnosti OESF vyplaceny v průběhu účetního období 1997/1998.

Právní rámec

3 Podle článku 28 zákona o korporátní dani z roku 1969 (Wet op de vennootschapsbelasting 1969, Stb. 1969, č. 469, dále jen „zákon o korporátní dani“) je daňový subjekt kolektivního investování definován jako každý subjekt mající formu akciové společnosti („naamloze vennootschap“), soukromé společnosti s ručením omezeným („besloten vennootschap“) nebo podílového fondu („fonds voor gemene rekening“), který je usazený v Nizozemsku, jehož předmětem a skutečnou náplní činnosti je investování a který splňuje určité další podmínky.

4 Takový subjekt podléhá korporátní dani, ale jím dosažený zisk je zdaněn nulovou sazbou. Subjekt je pod hrozbou ztráty svého statutu povinen v určité lhůtě celý svůj rozdílný zisk, snížený o některé zákonem povolené rezervy, poskytnout svým podílníkům.

5 Jsou-li takovému subjektu vyplaceny dividendy společností usazenou v Nizozemsku, je podle čl. 1 odst. 1 zákona o dani z dividend z roku 1965 (Wet op de dividendbelasting 1965, Stb. 1965, č. 621, dále jen „zákon o dani z dividend“) provedena u těchto dividend srážka u zdroje.

6 Nicméně podle čl. 10 odst. 2 tohoto zákona může být na základě žádosti podané ve lhůtě

šesti měsíců od skončení účetního období tomuto subjektu daň stržena z těchto dividend vrácena.

7 Co se týče dividend vyplácených v jiných členských státech, ze kterých tyto státy strhly daň, nizozemské právní předpisy, jak uvádí předkládající soud, omezují započtení této zahraniční daně proti nizozemské korporátní dani na výši, která odpovídá poměrné části této daně připadající na dotčené dividendy. Podle uvedeného soudu nepřipadá na dividendy pocházející ze zahraničí žádná korporátní daň, jelikož daňový subjekt kolektivního investování podléhá dani s nulovou sazbou, takže započtení zahraniční daně postihující tyto dividendy není možné.

8 Článek 28 zákona o korporátní dani, jakož i článek 6 královské vyhlášky o subjektech kolektivního investování (Besluit beleggingsinstellingen) ze dne 29. dubna 1970 (Stb. 1970, 190), ve znění použitelném v době rozhodné z hlediska skutečností v původním řízení (dále jen „královská vyhláška“), zavádí ve prospěch daňových subjektů kolektivního investování zvláštní režim. Účelem tohoto režimu je sblížení daňového zatížení příjmů z investic uskutečňovaných prostřednictvím daňových subjektů kolektivního investování a zatížení příjmů investic soukromých investorů tím, že stanovuje kompenzační mechanismus zohledňující zahraniční daň sraženou z dividend vyplácených uvedeným subjektem.

9 Článek 28 odst. 1 písm. b) zákona o korporátní dani, ve znění použitelném v době rozhodné z hlediska skutečností v původním řízení, tak výkonnou moc zmocnil k tomu, aby obecným správním opatřením stanovila „pravidla, na základě kterých subjekty kolektivního investování obdrží z důvodu srážky daně z výnosů z cenných papírů a z pohledávek, dosažených uvedenými subjekty, provedené mimo Nizozemsko kompenzaci, která nemůže přesáhnout výši daně, která by v případě příjmu investice byla na základě zákona o správě daní a poplatků [Belastingregeling voor het Koninkrijk] nebo dohody o zamezení dvojího zdanění započitatelná proti dani z příjmů držitelů akcií nebo podílů majících bydliště nebo usazených v Nizozemsku“.

10 Článek 6 královské vyhlášky zní následovně:

„1. Pokud v okamžiku, kdy dojde k rozdělení zisku za rok, který předchází roku, kterého se týká kompenzace [uvedená v čl. 28 odst. 1 písm. b) zákona o korporátní dani], jsou investory majícími podíl na kapitálu subjektu kolektivního investování výhradně fyzické osoby s bydlištěm v Nizozemsku nebo osoby povinné ke korporátní dani usazené v Nizozemsku, je výše [této] kompenzace [...] rovna výši daně uvedené v [čl. 28 odst. 1 písm. b) zákona o korporátní dani], která by byla započitatelná proti dani z příjmů, pokud by výnosy z cenných papírů a z pohledávek vyplacené subjektu kolektivního investování v průběhu roku, ke kterému se kompenzace vztahuje, byly vyplaceny výhradně fyzickým osobám s bydlištěm v Nizozemsku. [...]

2. Pokud investory majícími podíl na kapitálu subjektu kolektivního investování nejsou v okamžiku uvedeném v odstavci 1 výhradně fyzické osoby nebo osoby povinné k dani uvedené v uvedeném odstavci, kompenzace je stanovena podle následujícího vzorce

$$T = B \times (7 S_r) / (10 S - 3 S_r),$$

kde

T představuje kompenzaci;

B představuje výši daně uvedené v odstavci 1;

S_r představuje částku, která byla v okamžiku uvedeném v odstavci 1 zaplácena za akcie nebo podíly na kapitálu subjektu kolektivního investování, které jsou drženy - přímo nebo prostřednictvím jiných subjektů kolektivního investování - fyzickými osobami majícími bydliště v

Nizozemsku nebo osobami povinnými ke korporační dani usazenými v Nizozemsku, které nejsou subjekty kolektivního investování, a

S představuje částku, která byla v okamžiku uvedeném v odstavci 1 zaplacená za všechny akcie nebo podíly na kapitálu subjektu kolektivního investování v oběhu.

[...]"

11 Podle vysvětlení předkládajícího soudu, rozdělil-li daňový subjekt kolektivního investování svým podílníkům jako svůj zisk dividendy, které mu byly vyplaceny v Nizozemsku nebo v zahraničí, podléhají tito podílníci nizozemské dani z dividend, jejíž srážku musejí tyto subjekty provést. Co se týče uvedených podílníků majících bydliště nebo usazených v Nizozemsku, tato daň pro ně představuje předběžnou platbu daně. Srážka z dividend se totiž započte proti dani z příjmů nebo korporační dani, jejímiž poplatníky jsou tito podílníci, a v rozsahu, ve kterém výši dotčené daně přesahuje, jim je vrácena. Co se týče ostatních podílníků, daň sražená z dividend je vrácena pouze tehdy, je-li to stanoveno dohodou o zamezení dvojího zdanění nebo zákonem o správě daní a poplatků.

12 Daňová dohoda uzavřená dne 16. června 1959 mezi Spolkovou republikou Německo a Nizozemským královstvím, ve znění protokolů ze dne 13. března 1980 a 21. května 1991, nestanovovala pro účetní období 1997/1998 nárok na započtení německé daně sražené z dividend vyplacených v Německu nizozemskému rezidentovi. V průběhu účetního období 1997/1998 nebyla mezi Nizozemským královstvím a Portugalskou republikou v platnosti žádná dohoda o zamezení dvojího zdanění.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

13 OESF je společnost s proměnlivým kapitálem usazená v Amsterdamu (Nizozemsko), jejímž předmětem činnosti je investování peněz do cenných papírů a jiných aktiv na základě zásady rozložení rizik za účelem zhodnocování investic svých podílníků. Společnost aktivně spravuje ve svém portfoliu cenné papíry emitované evropskými podniky kotovanými na burze. Podle předkládajícího soudu v účetním období 1997/1998 neumožňovaly úasti OESF ve společnostech usazených mimo Nizozemsko, aby rozhodovala o činnosti uvedených společností.

14 Podílníky OESF jsou fyzické a právnické osoby. V průběhu účetního období 1997/1998 tvořili většinu těchto podílníků jednotlivci mající bydliště v Nizozemsku, jakož i subjekty usazené v Nizozemsku podléhající, či nepodléhající nizozemské korporační dani. Zbytek kapitálu drželi zejména jednotlivci usazení na Nizozemských Antilách a v jiných členských státech (a sice v Belgickém království, Spolkové republice Německo, Francouzské republice, Lucemburském velkovévodství a ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irsku), jakož i subjekty usazené v Belgii. A konečně, mezi podílníky OESF se nacházeli subjekty a jednotlivci usazení ve Švýcarsku, jakož i jednotlivci s bydlištěm ve Spojených státech.

15 Co se týče účetního období 1997/1998, OESF obdržela dividendy z úastí v zahraničních společnostech ve výši 5 257 519,15 NLG. Z těchto dividend jí bylo v zahraničí strženo srážkou u zdroje 735 320 NLG, z čehož německá daň činila 132 339 NLG a portugalská daň 9 905 NLG.

16 Na základě zaplacení těchto zahraničních daní požádala OESF o kompenzaci uvedenou v čl. 28 odst. 1 písm. b) zákona o korporační dani, ve spojení s článkem 6 královské vyhlášky. Tato kompenzace, tak jak byla vypočtena společností OESF, dosahovala 518 270 NLG, přičemž jako základ pro výpočet byla vzata celá výše uvedená částka 735 320 NLG odpovídající veškerým v zahraničí zaplaceným daním.

17 Příslušný daňový orgán této žádosti vyhověl pouze částce, když za základ pro výpočet vzal částku 593 076 NLG, tj. uvedenou částku 735 320 NLG sníženou o německé (132 339 NLG) a portugalské (9 905 NLG) daně, a stanovil výši kompenzace na 418 013 NLG. Na základě podané stížnosti bylo toto rozhodnutí potvrzeno.

18 Gerechtshof te Amsterdam (odvolací soud v Amsterdamu), ke kterému podala OESF žalobu, uvedené rozhodnutí zrušil a zvýšil spornou kompenzaci na 622 006 NLG. Tento soud měl za to, že jak vyloučení daní sražených v Německu a Portugalsku ze základu pro výpočet kompenzace, tak snížení kompenzace v poměru k účasti podílníků majících bydliště nebo usazených mimo Nizozemsko na kapitálu společnosti OESF představuje neodvodné omezení volného pohybu kapitálu.

19 Staatssecretaris van Financiën podal proti rozhodnutí Gerechtshof te Amsterdam k předkládajícímu soudu kasační opravný prostředek, ve kterém toto rozhodnutí zpochybnil, co se týče jak započtení daní sražených v Německu a Portugalsku pro stanovení kompenzace, tak nesnížení kompenzace v poměru k účasti podílníků majících bydliště nebo usazených mimo Nizozemsko na kapitálu společnosti OESF.

20 Jelikož měl Hoge Raad der Nederlanden za to, že řešení sporu v prvodním řízení vyžaduje výklad práva Společenství, rozhodl se přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Má být článek 56 ES ve spojení s čl. 58 odst. 1 ES vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která [...] omezuje kompenzaci, která má být poskytnuta daňovému subjektu kolektivního investování k zohlednění srážkové daně odvedené u zdroje v jiném členském státě z dividend vyplacených tomuto subjektu:

a) na částku, kterou by si na základě daňové dohody uzavřené s druhým členským státem mohla započíst fyzická osoba s bydlištěm v Nizozemsku;

b) v případě a v rozsahu, ve kterém jsou mezi podílníky daňových subjektů kolektivního investování fyzické osoby, které nemají bydliště v Nizozemsku, nebo právnické osoby, které nepodléhají nizozemské korporátní dani?

2) V případě zcela nebo částečně kladné odpovědi na první otázku:

a) Zahrnuje pojem „přímé investice“ ve smyslu čl. 57 odst. 1 ES také držení balíku podílů ve společnosti, pokud je majitel drží jen jako investici a velikost tohoto balíku mu neumožňuje vykonávat rozhodující vliv na vedení nebo kontrolu této společnosti?

b) Je omezení pohybu kapitálu spojené s odvody daní, které by bylo nepřípustné, kdyby postihovalo přeshraniční operace uvnitř [Evropského] společenství, na základě článku 56 ES stejným způsobem nepřípustné v případě těchto operací uskutečňovaných – za jinak totožných okolností – do a ze třetích zemí?

c) V případě záporné odpovědi na druhou otázku písm. b), má být článek 56 ES vykládán v tom smyslu, že omezení, které stanoví členský stát v souvislosti s daňovou kompenzací ve prospěch daňového subjektu kolektivního investování, určenou k zohlednění srážkové daně uplatněné tímto státem na dividendy vyplacené tomuto subjektu, a které je odvodné tím, že ne všichni podílníci uvedeného subjektu jsou usazeni v dotčeném členském státě, je s tímto článkem neslučitelné?

3) Je třeba pro odpověď na předchozí otázky zohlednit to, že:

a) daň, která je sražena v jiném státě z dividend vyplácených z tohoto státu, je vyšší než srážka, které podléhají dividendy vyplácené zahraničním podílňákům v členském státě, ve kterém je danový subjekt kolektivního investování usazen;

b) zahraniční podílňáci danového subjektu kolektivního investování mají bydliště nebo jsou usazeni ve státě, se kterým má členský stát, ve kterém je tento subjekt usazen, dohodu, která stanoví vzájemné započtení srážkové daně z dividend;

c) zahraniční podílňáci danového subjektu kolektivního investování mají bydliště nebo jsou usazeni v jiném členském státě Společenství“

K předložným otázkám

K první otázce písm. a)

21 Svojí první otázkou písm. a) se předkládající soud v podstatě táže, zda články 56 ES a 58 ES musejí být vykládány v tom smyslu, že brání takovým právním předpisům členského státu, jaké jsou dotčeny v původním řízení, jež omezují kompenzaci, která má být poskytnuta danému subjektu kolektivního investování usazenému na území tohoto členského státu k zohlednění srážkové daně odvedené u zdroje v jiném členském státě z dividend vyplácených tomuto subjektu, na částku, kterou by si na základě dohody o zamezení dvojího zdanění uzavřené s tímto druhým členským státem mohla započíst fyzická osoba s bydlištěm na uvedeném území.

22 Pokud jde o věc v původním řízení, důsledkem takových právních předpisů je skutečnost, že daně z dividend sražené u zdroje v Nizozemsku a Portugalsku nejsou při výpočtu uvedené kompenzace zohledněny, jelikož v době rozhodné z hlediska skutečností v původním řízení nestanovovala dohoda uzavřená mezi Nizozemským královstvím a Spolkovou republikou Nizozemsko nárok na započtení v Nizozemsku odvedené daně proti nizozemské dani z příjmů a mezi Nizozemským královstvím a Portugalskou republikou nebyla uzavřena žádná dohoda.

23 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že předkládající soud si klade otázku ohledně slučitelnosti takových právních předpisů s ustanoveními Smlouvy o ES o volném pohybu kapitálu s ohledem na skutečnost, že podle nizozemského zákona je danému subjektu kolektivního investování usazenému v Nizozemsku, kterému jsou vyplaceny dividendy společnostmi usazenými v téže členském státě, v plné výši vrácena nizozemská daň z dividend sražená u zdroje těmito společnostmi.

24 V tomto ohledu OESF a Komise Evropských společenství tvrdí, že jelikož Nizozemské království vrací v plné výši daň sraženou z dividend vyplácených nizozemskými společnostmi, musí rovněž kompenzovat daň sraženou z dividend v Nizozemsku a Portugalsku.

25 V opačném případě by Nizozemské království uplatňovalo na poslední uvedené dividendy horší zacházení, než kterého se dostává dividendám vypláceným nizozemskými společnostmi.

26 Důsledkem tohoto znevýhodněného zacházení je jednak odrazení společnosti OESF od investování v Nizozemsku a Portugalsku, a jednak ztížení získávání kapitálu v Nizozemsku společnostmi usazenými v těchto členských státech, takže toto zacházení představuje omezení volného pohybu kapitálu, které je Smlouvou v zásadě zakázáno.

27 Nizozemská vláda naopak tvrdí, že Nizozemskému království nelze vytýkat, že by na dividendy pocházející z nizozemských nebo portugalských společností uplatňovalo jiné zacházení

než na dividendy pocházející ze společností nizozemských, jelikož nizozemský daňový režim tím, že z dividend, které obdrží OESF, nevybírá daň, ať je jejich původ jakýkoliv, uplatňuje na tyto dividendy totožné zacházení.

28 Mimoto režim vrácení daně dotčený v původním řízení nesmí vést k obecnému osvobození daňových subjektů kolektivního investování od daně z dividend, které jim jsou vyplaceny. Ve vnitrostátních situacích totiž daň z dividend funguje jako předeběžná platba korporační daně. Jelikož daňové subjekty kolektivního investování usazené v Nizozemsku podléhají korporační dani s nulovou sazbou, a v důsledku toho není z dividend vyplacených tímto subjektem odváděna nizozemská daň z dividend, je tímto subjektem daň sražená u zdroje z jim vyplácených dividend vrácena.

29 Je proto třeba ověřit, zda s ohledem na skutečnost, že daňovému subjektu kolektivního investování usazenému v Nizozemsku, kterému jsou vyplaceny dividendy společnostmi usazenými v téže členské zemi, je v plné výši vrácena nizozemská daň z dividend sražená u zdroje tímto společnostmi, nepředstavují takové vnitrostátní právní předpisy, jaké jsou dotčeny v původním řízení, omezení pohybu kapitálu zakázané články 56 ES a 58 ES.

30 Úvodem je třeba připomenout, že přísluší každému členskému státu, aby při dodržení práva Společenství uspořádal svůj systém zdanění rozdělovaných zisků a v rámci toho vymezil základ daně, jakož i daňovou sazbu, které se použijí u akcionáře-příjemce (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 12. prosince 2006, *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, Sb. rozh. s. I-11673, bod 50, a *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, Sb. rozh. s. I-11753, bod 47).

31 Dividendy vyplácené společností usazenou v jednom členském státě společností usazené v jiném členském státě proto mohou být předmětem zdanění na několika úrovních. Zprvce mohou být tyto dividendy přetřív zdaněny v členském státě, ve kterém je usazena vyplácející společnost, a to tehdy, je-li rozdělovaný zisk nejprve zdaněn z titulu korporační daně, jejímž je tato společnost poplatníkem, a poté z titulu daně z dividend vyplácených společností-příjemci. Zadruhé mohou být tyto dividendy předmětem dvojího právního zdanění, a to tehdy, jsou-li u společností-příjemce znovu zdaněny ve státě, kde je usazena. Zatřetí, zdanění dividend vyplácených společností-příjemci ve státě, kde je usazena, přestože byl rozdělovaný zisk již zdaněn u společností vyplácejících tyto dividendy, může způsobit přetřív zdanění rovněž v tomto členském státě.

32 Mimoto při neexistenci jednotících nebo harmonizačních opatření v rámci Společenství mají členské státy i nadále pravomoc stanovit prostřednictvím mezinárodních smluv nebo jednostranně kritéria rozdělení své daňové pravomoci, zejména za účelem odstranění dvojího zdanění (rozsudky ze dne 12. května 1998, *Gilly*, C-336/96, Recueil, s. I-2793, body 24 a 30; ze dne 21. září 1999, *Saint-Gobain ZN*, C-307/97, Recueil, s. I-6161, bod 57, jakož i ze dne 8. listopadu 2007, *Amurta*, C-379/05, Sb. rozh. s. I-9569, bod 17). Přitom kromě směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Ú. v. st. L 225, s. 6; Zvl. vyd. 09/01, s. 147), úmluvy ze dne 23. července 1990 o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků (Ú. v. st. L 225, s. 10) a směrnice Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb (Ú. v. st. L 157, s. 38; Zvl. vyd. 09/01, s. 369), jejichž použití nebylo ve věci v původním řízení uplatněno, nebyl dosud v právu Společenství přijat žádný jednotící nebo harmonizační předpis směřující k vyloučení situací dvojího zdanění.

33 Co se týče právních předpisů dotčených v původním řízení, Nizozemské království se rozhodlo podrobit daňové subjekty kolektivního investování korporační dani, ovšem s nulovou sazbou, pod podmínkou, že celý zisk těchto subjektů, snížený o některé zákonem povolené

rezervy, bude rozdělen jejich podílníkům.

34 Jak uvedl generální advokát v bodech 85 až 87 svého stanoviska, plyne z toho, že tyto dividendy nejsou bez ohledu na svůj původ zdaňovány podle nizozemského práva u takových subjektů, jakým je OESF. Pokud totiž jde jednak o dividendy pocházející od společností usazených v Nizozemsku, je daňový sražená z těchto dividend, která podle vysvětlení předložených nizozemskou vládou představuje předběžnou platbu korporační daně, vrácena, jelikož daňový subjekt kolektivního investování není povinen platit z titulu této poslední uvedené daně žádnou částku. Co se týče, na straně druhé, dividend pocházejících od společností usazených v Německu a Portugalsku, není u takového subjektu v Nizozemsku odváděna žádná daň.

35 V důsledku toho tím, že u daňových subjektů kolektivního investování Nizozemské království nezdaňuje dividendy pocházející z Německa a Portugalska, uplatňuje na tyto dividendy totéž zacházení jako na dividendy vyplácené nizozemskými společnostmi, jelikož ty rovněž nejsou u těchto subjektů zdaňovány. Mimoto tím, že Nizozemské království nezdaňuje dividendy pocházející z jiných členských států, zabírá stejně jako u dividend vyplácených nizozemskými společnostmi, stejnému zdanění vyplývajícímu z výkonu jeho vlastní daňové pravomoci.

36 Na rozdíl od tvrzení společnosti OESF a Komise se tedy nizozemské právní předpisy, jež jsou dotčeny v původním řízení, nedopouštějí rozdílného zacházení s dividendami pocházejícími z Německa a Portugalska v porovnání s dividendami vyplácenými nizozemskými společnostmi.

37 Jsou-li za těchto podmínek dividendy pocházející z Německa a Portugalska předmětem větší daňové zátěže než dividendy vyplácené nizozemskými společnostmi, nevyplyvá toto znevýhodnění z nizozemských právních předpisů dotčených v původním řízení, ale ze souběžného výkonu daňové pravomoci členskými státy, ve kterých jsou usazeny vyplácející společnosti, a členského státu, ve kterém je usazena společnost-příjemce; tento výkon je charakterizován rozhodnutím první uvedených států podrobit vyplácené dividendy stejnému zdanění a rozhodnutím Nizozemska nezdaňovat dividendy u daňových subjektů kolektivního investování vůbec (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 14. listopadu 2006, Kerckhaert a Morres, C-513/04, Sb. rozh. s. I-10967, bod 20).

38 Komise nicméně tvrdí, že Nizozemskému království, jako členskému státu, ve kterém je rezidentem společnost-příjemce dividend, přísluší kompenzovat zahraniční daňovou zátěž postihující tyto dividendy stejně tak, jako u uvedených dividend kompenzuje daňovou zátěž vnitrostátní.

39 Tuto tezi nelze přijmout. Z judikatury sice vyplývá, že pokud v členském státě existuje systém zamezující nebo omezující stejné zdanění nebo ekonomické dvojí zdanění v případě dividend vyplácených rezidentům společnostmi-rezidenty, musí členský stát poskytnout rovnocenné zacházení dividendám vypláceným rezidentům společnostmi-nerezidenty (výše uvedený rozsudek Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, bod 55 a citovaná judikatura).

40 V rámci takových systémů je situace akcionářů-rezidentů členského státu, kteří obdrží dividendy od společnosti, která je usazena v téže státě, srovnatelná se situací akcionářů-rezidentů uvedeného státu, kteří obdrží dividendy od společnosti usazené v jiném členském státě, jelikož jak dividendy vnitrostátního původu, tak dividendy zahraničního původu mohou být předmětem stejného zdanění (viz výše uvedený rozsudek Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, bod 56).

41 Z postavení státu jako státu usazení společnosti, které jsou vypláceny dividendy, mu však

nemže vyplývat povinnost kompenzovat daňové znevýhodnění vyplývající z četného zdanění, které v plném rozsahu uplatnil členský stát, na území kterého je usazena společnost vyplácející tyto dividendy, jelikož první uvedený členský stát u subjektů kolektivního investování usazených na jeho území jim vyplacené dividendy nezdaňuje ani jiným způsobem nezohledňuje.

42 Z toho plyne, že v situaci, kdy vyšší daňová zátěž uplatňovaná na dividendy vyplacené společnostmi usazenými v Německu a Portugalsku daňovému subjektu kolektivního investování usazenému v Nizozemsku v porovnání s daňovou zátěží zatěžující dividendy vyplacené tímž subjektem společnostmi usazenými rovněž v tomto členském státě nevyplývá z rozdílného zacházení použitelného daňového režimu tohoto státu, ale vyplývá jednak z rozhodnutí Spolkové republiky Německo a Portugalské republiky uplatňovat u těchto dividend srážku u zdroje, a jednak z rozhodnutí Nizozemského království uvedené dividendy nezdaňovat, nepředstavuje skutečnost, že tento členský stát nestanoví kompenzaci za srážku u zdroje provedenou dvíma prvními jmenovanými státy, omezení volného pohybu kapitálu.

43 Nicméně OESF rovněž zdrazňuje, že se jejím investicím v Německu a Portugalsku dostává odlišného zacházení než investicím skutečným v jiných členských státech, u kterých je možné za účelem zabránění četnému zdanění v těchto členských státech využít kompenzace stanovené v čl. 28 odst. 1 písm. b) zákona o korporátní dani, ve spojení s článkem 6 královské vyhlášky. Podle společnosti OESF zakazují články 56 ES a 58 ES takové rozdílné zacházení v závislosti na sídle společnosti vyplácející dividendy.

44 Nizozemská vláda připomíná, že jelikož daňový subjekt kolektivního investování podléhá dani s nulovou sazbou, nepřipadá na dividendy pocházející z jiného členského státu korporátní daň, což znemožňuje zaplacení srážky u zdroje zatěžující tyto dividendy u tohoto subjektu. Aby nebyly zahraniční investice skutečné prostřednictvím takového subjektu méně atraktivní než přímá investice, je cílem uvedené kompenzace sblížení daňového zatížení přímých z investic uskutečňovaných prostřednictvím daňových subjektů kolektivního investování a zatížení přímých investic soukromých investorů.

45 V důsledku toho vzal zákonodárce za výchozí stav při stanovení výše této kompenzace situaci, kdy k investici nedošlo prostřednictvím takového subjektu. Z tohoto důvodu je v případě dividend vyplacených v zahraničí tato kompenzace omezena na případy, kdy na základě daňové dohody existuje nárok na zaplacení zahraniční daně proti nizozemské dani.

46 Podle nizozemské vlády mimoto z rozsudku ze dne 5. července 2005, D. (C-376/03, Sb. rozh. s. I-5821), plyne, že situace, ve které je investorovi vyplacena dividendy z Německa nebo Portugalska, se odlišuje od situace, ve které dividendy pocházejí z členského státu, se kterým Nizozemské království takovou dohodu uzavřelo, jako je Italská republika. Jelikož je poskytovaná kompenzace nevyhnutelně spjata s nárokem podílníka daňového subjektu kolektivního investování zaplacením si na základě takové dohody zahraniční daň sraženou u zdroje, musí být tato kompenzace, obdobně jako nárok na zaplacení, považována za nedílnou součástí této dohody, a nikoliv za výhodu, kterou od ní lze oddělit.

47 Jak vyplývá z bodu 42 tohoto rozsudku, právo Společenství neukládá členskému státu, aby provedl kompenzaci znevýhodnění vyplývajícího z četného zdanění, které je důsledkem výhradně souběžného výkonu daňové pravomoci různých členských států. Nicméně, jestliže se členský stát takovou kompenzací rozhodl stanovit, musí být tato pravomoc vykonávána v souladu s právem Společenství.

48 V tomto ohledu je třeba uvést, že, jak bylo připomenuto v bodech 30 a 32 tohoto rozsudku, členským státům přísluší, aby uspořádaly svůj systém zdanění rozdělovaných zisků a v rámci toho vymezily základ daně, jakož i daňovou sazbu, které se použijí u akcionáře-příjemce, a že při

neexistenci jednotlicích nebo harmonizačních opatření v rámci Společenství mají členské státy i nadále pravomoc stanovit prostřednictvím mezinárodních smluv nebo jednostranných kritéria rozdělení své daňové pravomoci.

49 V důsledku toho při existenci rozdílů mezi daňovými právními předpisy jednotlivých členských států vyplývajících z této situace může být členský stát veden k tomu, aby prostřednictvím mezinárodních smluv nebo jednostranně uplatňoval na dividendy pocházející z různých členských států odlišné zacházení, zohledňující tyto rozdíly.

50 Pokud jde o dvoustranné daňové dohody uzavřené mezi členskými státy, Soudní dvůr již dříve připomněl, že působnost takové dohody je omezena na fyzické nebo právnické osoby v ní zmíněné (viz výše uvedené rozsudky D., bod 54, a *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, bod 84).

51 V těchto rozsudcích Soudní dvůr rozhodl, že pokud nemůže být zvýhodnění stanovené dvoustrannou daňovou dohodou považováno za zvýhodnění oddělitelné od této dohody, ale přispívá k její obecné vyváženosti – jelikož skutečnost, že se vzájemná práva a povinnosti založené touto dohodou uplatní pouze na osoby, které jsou rezidenty jednoho z obou smluvních členských států, je inherentním důsledkem dvoustranných smluv – nebrání právo Společenství tomu, aby dotčené zvýhodnění nebylo přiznáno rezidentovi tohoto členského státu, jelikož ten se nenachází v situaci srovnatelné se situací rezidentů, na které se vztahuje uvedená dohoda (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky D., body 59 až 63, a *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, body 88 až 93).

52 V projednávaném případě, co se týče poskytnutí kompenzace za srážku u zdroje uskutečnou v jiném členském státě z dividend vyplacených daňovému subjektu kolektivního investování usazenému v Nizozemsku, vede použití čl. 28 odst. 1 písm. b) zákona o korporátní dani k rozdílnému zacházení s dividendami pocházejícími z různých členských států.

53 V právním kontextu, kterým se vyznačuje vč v povodním řízení, je nesporné, že situacemi, ve kterých je kompenzace poskytnuta, jsou situace, ve kterých se Nizozemské království v rámci daňové dohody uzavřené s členský státem, který provedl srážku u zdroje, zavázalo umožnit fyzickým osobám zaplacení uvedené srážky proti nizozemské dani z příjmů, jejímiž jsou poplatníky.

54 Nicméně, jak uvedl generální advokát v bodě 107 svého stanoviska, poskytnutí kompenzace stanovené v čl. 28 odst. 1 písm. b) zákona o korporátní dani, ve spojení s článkem 6 královské vyhlášky, vyplývá nikoliv z automatického použití takové dvoustranné daňové dohody, ale z jednostranného rozhodnutí Nizozemského království poskytnout výhody plynoucí z takových dohod i daňovým subjektům kolektivního investování.

55 I když z důvodů uvedených v bodech 48 a 49 tohoto rozsudku nemůže být takové jednostranné rozhodnutí samo o sobě považováno za odporující právu Společenství, je třeba ověřit, zda odlišné zacházení, které z něho plyne, nevyvolává omezení volného pohybu kapitálu.

56 V tomto ohledu je p?itom t?eba uvést, že takové právní p?edpisy, jaké jsou dot?eny v p?vodním ?ízení, tím, že vylučují z poskytnutí kompenzace zdan?ní dividend vyplácených v zahraničí srážkou u zdroje dividendy pocházející z n?kterých ?lenských stát?, ?iní investice do t?chto ?lenských stát? mén? atraktivními než investice do ?lenských stát?, jejichž zdan?ní dividend vede k poskytnutí této kompenzace. Takové právní p?edpisy proto mohou odrazovat subjekt kolektivního investování od investování do ?lenských stát?, jejichž zdan?ní dividend nevede k poskytnutí kompenzace, takže p?edstavuje omezení pohybu kapitálu v zásad? zakázané ?lásky 56 ES a 58 ES.

57 Nicmén? podle ?l. 58 odst. 1 písm. a) ES „[?]lánkem 56 ES není dot?eno právo ?lenských stát? [...] uplat?ovat p?íslušná ustanovení svých da?ových p?edpis?, která rozlišují mezi da?ovými poplatníky, kte?í se nenacházejí ve stejné situaci, podle [...] místa, kde je jejich kapitál investován“.

58 Rovn?ž je d?ležité uvést, že výjimka stanovená v ?l. 58 odst. 1 písm. a) ES je sama zúžena na základ? ?l. 58 odst. 3 ES, který stanoví, že vnitrostátní ustanovení uvedená v odstavci 1 tohoto ?lánku „nesm?jí p?edstavovat ani prost?edek svévolné diskriminace, ani zast?ené omezování volného pohybu kapitálu a plateb ve smyslu ?lánku 56 [ES]“ (viz rozsudek ze dne 7. zá?í 2004, Manninen, C?319/02, Sb. rozh. s. I?7477, bod 28).

59 Je tedy t?eba rozlišovat mezi nerovným zacházením dovoleným na základ? ?l. 58 odst. 1 písm. a) ES a diskriminací zakázanou odstavcem 3 téhož ?lánku. Z judikatury p?itom vyplývá, že proto, aby vnitrostátní da?ová právní úprava rozlišující mezi da?ovými poplatníky na základ? místa, kde byl jejich kapitál investován, mohla být považována za slu?itelnou s ustanoveními Smlouvy o volném pohybu kapitálu, je t?eba, aby se rozdílné zacházení týkalo situací, které nejsou objektivn? srovnatelné, nebo aby bylo od?vodn?no naléhavým d?vodem obecného zájmu (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 6. ?ervna 2000, Verkooijen, C?35/98, Recueil, s. I?4071, bod 43; výše uvedený rozsudek Manninen, bod 29, a rozsudek ze dne 8. zá?í 2005, Blanckaert, C?512/03, Sb. rozh. s. I?7685, bod 42).

60 Jak vysv?tluje nizozemská vláda, nizozemské právní p?edpisy dot?ené v p?vodním ?ízení sm?ují jimi stanovenou kompenzací k co možná nejv?tšímu sblížení da?ového zacházení s dividendami, které jsou vyplaceny podílníkovi realizujícímu p?ímou investici, a da?ového zacházení s dividendami, které jsou vyplaceny podílníkovi, který investoval prost?ednictvím da?ového subjektu kolektivního investování, aby nebyly zahrani?ní investice uskute?né takovým subjektem považovány za mén? atraktivní než p?ímá investice.

61 P?itom s ohledem na takové právní p?edpisy je situace da?ového subjektu kolektivního investování, pokud jsou mu vyplaceny dividendy z ?lenských stát?, se kterými Nizozemské království uzav?elo dohodu stanovující nárok podílník?-fyzických osob na zapo?tení dan? z dividend odvedené v t?chto ?lenských státech proti dani z p?íjm?, jejímiž poplatníky jsou v Nizozemsku, odlišná od situace, ve které se tento subjekt nachází, jsou-li mu vyplaceny dividendy z ?lenských stát?, se kterými Nizozemské království takovou dohodu neuzav?elo, u kterých není tento nárok stanoven.

62 Rozhodnutí investovat prost?ednictvím da?ového subjektu kolektivního investování by totiž pro podílníka-fyzickou osobu mohlo být p?i neexistenci kompenzace stanovené ustanoveními dot?enými v p?vodním ?ízení mén? výhodné než p?ímá investice, pouze pokud jde o investice v ?lenských státech, se kterými Nizozemské království uzav?elo takovou dvoustrannou da?ovou dohodu.

63 Naopak, co se tý?e ?lenských stát?, se kterými Nizozemské království takovou dohodu

neuzavřelo, rozhodnutí fyzické osoby investovat prostřednictvím takového subjektu s sebou nepřináší nebezpečí ztráty zvýhodnění, na které by měla nárok, kdyby se rozhodla pro přímou investici v uvedených členských státech. V důsledku toho není tato situace objektivně srovnatelná se situací, kdy Nizozemské království takovou daňovou dohodu uzavřelo.

64 Z toho plyne, že v případě takových právních předpisů, jaké jsou dotčeny ve věci v povodním řízení, prostřednictvím kterých se členský stát za účelem co největšího sblížení daňového zacházení s přímými investicemi a investicemi uskutečnými prostřednictvím subjektů kolektivního investování rozhodl tímto subjektům poskytnout kompenzaci daňových srážek u zdroje uskutečněných u dividend z členských států, v nichž se v rámci dvoustranných dohod zavázal umožnit fyzickým osobám započíst uvedené srážky proti dani z příjmů, jejímiž poplatníky podle jeho vnitrostátního práva jsou, nebrání články 56 ES a 58 ES tomu, aby členský stát tuto kompenzaci vyloučil u dividend pocházejících z jiných členských států, se kterými neuzavřel daňové dohody obsahující taková ustanovení, jelikož se nejedná o objektivně srovnatelné situace.

65 S ohledem na výše uvedené je třeba na první otázku písm. a) odpovědět, že články 56 ES a 58 ES nebrání takovým právním předpisům členského státu, jaké jsou dotčeny v povodním řízení, jež omezují kompenzaci, která má být poskytnuta daňovému subjektu kolektivního investování usazenému na území tohoto členského státu k zohlednění srážkové daně odvedené u zdroje v jiném členském státě z dividend vyplacených tomuto subjektu, na částku, kterou by si na základě dohody o zamezení dvojího zdanění uzavřené s tímto druhým členským státem mohla z důvodu podobnosti daní započíst fyzická osoba s bydlištěm na území prvního členského státu.

K první otázce písm. b)

66 Svojí první otázkou písm. b) se předkládající soud v podstatě táže, zda články 56 ES a 58 ES musejí být vykládány v tom smyslu, že brání takovým právním předpisům členského státu, které, jako právní předpisy dotčené v povodním řízení, omezují kompenzaci, která má být poskytnuta subjektům kolektivního investování k zohlednění srážkové daně odvedené u zdroje v jiném členském státě z dividend vyplacených tímto subjektům, v případě a) v rozsahu, ve kterém jsou mezi podílníky uvedených subjektů fyzické osoby, které nemají bydliště v prvním členském státě, nebo subjekty, které v tomto státě nepodléhají korporální dani.

67 I když z odpovědi na první otázku písm. a) vyplývá, že za okolností věci v povodním řízení neukládá právo Společenství členskému státu, aby stanovil ve prospěch daňového subjektu kolektivního investování kompenzaci k zohlednění srážkové daně odvedené u zdroje v jiném členském státě z dividend vyplacených tomuto subjektu, jestliže se členský stát takovou kompenzaci rozhodl stanovit, musí být tato pravomoc vykonávána v souladu s právem Společenství.

68 Jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí, mezi podílníky společnosti OESF se nacházejí fyzické a právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny v jiných členských státech, jakož i ve třetích zemích.

69 Proto je třeba zaprvé posoudit, představuje-li snížení kompenzace v poměru k podílu na kapitálu daňového subjektu kolektivního investování drženému podílníky majícími bydliště nebo usazenými v jiných členských státech omezení volného pohybu kapitálu, a je-li tomu tak, může-li být takové omezení odvodněné. Zadruhé je třeba ověřit, zda se odpověď týkající se situací, kdy podílníci takového subjektu mají bydliště nebo jsou usazeni v jiných členských státech, použije rovněž na situace, kdy uvedení podílníci mají bydliště nebo jsou usazeni ve třetích zemích.

70 Je nutné konstatovat, že co se týče výpočtu výše kompenzace poskytované podle

ustanovení dotčených ve věci v původním řízení k zohlednění srážkové daně odvedené u zdroje v jiném členském státě z vyplacených dividend, nizozemské právní předpisy zavádí nerovnost zacházení mezi daňovými subjekty kolektivního investování, jejichž všichni podílníci mají bydliště nebo jsou usazeni v Nizozemsku, a subjekty, jako je OESF, jejichž někteří podílníci mají bydliště nebo jsou usazeni v jiném členském státě. V prvním případě uvedená kompenzace odpovídá na základě čl. 6 odst. 1 královské vyhlášky částce, kterou by si mohla fyzická osoba s bydlištěm v Nizozemsku na základě uvedených srážek započíst proti dani z příjmů, jejímž poplatníkem v tomto členském státě je. Ve druhém případě je podle čl. 6 odst. 2 královské vyhlášky tato částka snížena v poměru k úasti podílníků z jiných členských států na kapitálu dotčených subjektů.

71 Takto poskytnutá kompenzace za daně sražené u zdroje z dividend pocházejících z jiných členských států je součástí zisku, který dotýká daňový subjekt kolektivního investování rozděluje svým podílníkům v poměru k jejich úasti na kapitálu tohoto subjektu.

72 Jak zdůraznil generální advokát v bodě 118 svého stanoviska, plyne z toho, že snížení kompenzace týkající se zahraniční daně v poměru k úasti podílníků, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v jiném členském státě, na kapitálu takového subjektu znevýhodňuje bez rozdílu všechny jeho podílníky, jelikož jeho důsledkem je snížení celkové výše rozdělovaného zisku.

73 V takovém legislativním kontextu, jaký je dotčen v původním řízení, je tedy pro daňový subjekt kolektivního investování výhodnější získávat podílníky, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v členském státě, ve kterém je sám usazen, neboť čím nižší je úast podílníků, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v jiných členských státech, na jeho kapitálu, tím vyšší je zisk rozdělovaný podílníkům.

74 Takové snížení proto vytváří omezení volného pohybu kapitálu, které je v zásadě zakázáno článkem 56 ES, jelikož může znamenat pro daňové subjekty kolektivního investování překážku při získávání kapitálu v jiných členských státech, než ve kterém jsou usazeny, a může rovněž odrazovat investory z těchto jiných členských států od nabývání podílů na jejich kapitálu.

75 Nizozemská vláda nicméně připomíná, že co se týče výpočtu výše kompenzace poskytované daňovému subjektu kolektivního investování, čl. 28 odst. 1 písm. b) zákona o korporátní dani odkazuje na situaci podílníka investujícího v zahraničí přímo.

76 Podle této vlády, pokud jde o možnost započtení daně odvedené u zdroje z dividend vyplacených v zahraničí, situace nizozemského rezidenta podléhajícího nizozemské dani z příjmů nebo nizozemské korporátní dani se odlišuje od situace nerezidenta nepodléhajícího tímto daním, jelikož pouze podílníci podléhající v Nizozemsku dani z příjmů nebo korporátní dani si mohou provést započtení uvedené daně.

77 Proto má nizozemská vláda za to, že je v souladu s článkem 56 ES, ve spojení s čl. 58 odst. 1 písm. a) ES, odlišovat výši uvedené kompenzace poskytované daňovému subjektu kolektivního investování podle toho, zda jsou jeho podílníci, co se týče obdržených dividend, povinni k platbě daně z příjmů nebo korporátní daně v Nizozemsku, či nikoliv, jelikož poslední uvedené ustanovení opravuje členské státy zavést rozlišování mezi daňovými poplatníky, kteří se nenacházejí ve stejné situaci, podle místa bydliště.

78 V tomto ohledu je třeba uvést, že, jak uvádí sama nizozemská vláda, Nizozemské království zdaňuje dividendy vyplácené daňovým subjektem kolektivního investování jak u jeho podílníků, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v Nizozemsku, tak u podílníků, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v jiném členském státě. Proto nelze mít za to, že se takový subjekt, jehož kapitál je zčásti držen podílníky, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v jiných členských státech, nachází v situaci odlišné od situace subjektu, jehož všichni podílníci mají bydliště nebo jsou usazeni v Nizozemsku.

79 V důsledku toho, jak uvedl generální advokát v bodě 121 svého stanoviska, od okamžiku, kdy se Nizozemské království rozhodlo poskytnout daňovým subjektům kolektivního investování usazeným na jeho území kompenzaci z titulu daně sražené v zahraničí a vykonávat svoji daňovou pravomoc nad všemi dividendami vyplácenými těmito subjekty svým podílníkům, nezávisle na tom, zda tito mají bydliště nebo jsou usazeni v tomto, nebo jiném členském státě, musí poskytnout nárok na tuto kompenzaci i daňovým subjektům kolektivního investování s podílníky, kteří nemají bydliště nebo nejsou usazeni v uvedeném členském státě (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 14. prosince 2006, Denkavit Internationaal a Denkavit France, C-170/05, Sb. rozh. s. I-11949, bod 37, jakož i citovaná judikatura).

80 Nizozemská vláda mimoto uplatňuje, že jelikož kompenzace poskytovaná uvedeným subjektům je vyplacena jejich podílníkům a zahrnuta do jejich zdanitelných příjmů, faktory určující vzorec pro výpočet této kompenzace souvisejí se sazbou daně odváděné v Nizozemsku z dividend vyplácených takovým subjektem jeho podílníky.

81 Podle této vlády jsou sazby, kterými Nizozemské království zdaňuje rozdělení zisku společností jejich podílníkům, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v tomto členském státě a kteří zde podléhají dani z příjmů nebo korporeční dani, vyšší nežli sazby stanovené pro zdanění podílníků, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v zahraničí. Ti totiž v Nizozemsku platí pouze daň z dividend se sníženou sazbou, odpovídající na základě daňových dohod obecně 15 %. Tato skutečnost vysvětluje snížení kompenzace poskytované daňovému subjektu kolektivního investování v poměru k podílu jeho kapitálu drženému podílníky, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v jiných členských státech.

82 V tomto ohledu, i kdyby bylo úelem právních předpisů dotčených v původním řízení rozlišovat mezi podílníky subjektů kolektivního investování podle toho, zda jsou rezidenti, či nikoliv, aby kompenzace, které podílníci využívají v důsledku rozdělení zisku tímto subjektem, odpovídala příslušné sazbě daně, které uvedení podílníci podléhají v Nizozemsku, je třeba uvést, že snížení této kompenzace v poměru k podílu kapitálu uvedených subjektů drženého podílníky, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v jiných členských státech, neumožňuje dosažení takového cíle. Jak totiž bylo uvedeno v bodě 72 tohoto rozsudku, takové snížení znevýhodňuje bez rozdílu všechny podílníky daňového subjektu kolektivního investování, jelikož jeho důsledkem je snížení celkové výše rozdělovaného zisku.

83 Naopak snížení kompenzace v poměru k podílu kapitálu daňového subjektu kolektivního investování drženého podílníky, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v jiných členských státech, umožňuje zabránit snížení daňových příjmů plynoucích z dividend vyplácených daňovými subjekty kolektivního investování, které by Nizozemskému království přineslo poskytování uvedené kompenzace bez ohledu na to, zda jsou mezi podílníky uvedených subjektů podílníci-nerezidenti, podléhající, co se týče dividend vyplácených uvedenými subjekty, dani, jejíž sazba je nižší než sazba, které podléhají podílníci-rezidenti.

84 Z ustálené judikatury nicméně vyplývá, že snížení daňových příjmů nelze považovat za naléhavý důvod obecného zájmu, kterého by se bylo možné dovolávat za účelem odvodnění opatření v zásadě odporujícího základní svobodě (viz zejména výše uvedený rozsudek Manninen,

bod 49 a citovaná judikatura).

85 Z toho plyne, že články 56 ES a 58 ES brání takovým právním předpisům členského státu, jaké jsou dotčené v původním řízení, jež omezují kompenzaci, která má být poskytnuta daňovému subjektu kolektivního investování usazenému na území tohoto členského státu k zohlednění srážkové daně odvedené u zdroje v jiném členském státě z dividend vyplacených tomuto subjektu, v případě a v rozsahu, ve kterém jsou jeho podílníky fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny v jiných členských státech, jelikož takové snížení znevýhodňuje bez rozdílu všechny podílníky uvedeného subjektu.

86 Co se týče toho, zda lze odpověď z předchozího bodu vztáhnout na situace, ve kterých zahraniční podílníci subjektu kolektivního investování mají bydliště nebo jsou usazeni ve třetí zemi, nizozemská vláda se domnívá, že členský stát může mezi takovou situací a situací, ve které podílníci mají bydliště nebo jsou usazeni v jiném členském státě, rozlišovat.

87 V tomto ohledu, jak uvedl Soudní dvůr v bodě 31 rozsudku ze dne 18. prosince 2007, A (C-101/05, Sb. rozh. s. I-11531), i když sice může liberalizace pohybu kapitálu z a do třetích zemí sledovat jiné cíle, než je vytvoření vnitřního trhu, jako je zejména zajištění důvěryhodnosti jednotné měny Společenství na světových finančních trzích a udržení finančních center světového významu v členských státech, je nutno konstatovat, že když byla zásada volného pohybu kapitálu čl. 56 odst. 1 ES rozšířena na pohyb kapitálu mezi třetími zeměmi a členskými státy, rozhodly se tyto státy tuto zásadu zakotvit v téže článku a v téže znění pro pohyb kapitálu, ke kterému dochází uvnitř Společenství, a pro pohyb kapitálu, který se týká vztahů se třetími zeměmi.

88 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že nemůže být považován za rozhodný argument, podle kterého by Společenství, kdyby pojem „omezení pohybu kapitálu“ byl vykládán ve vztazích mezi členskými státy a třetími zeměmi tímž způsobem jako ve vztazích mezi členskými státy, jednostranně otevřelo trh Společenství třetím zemím, aniž by si zachovalo prostředky pro vyjednávání nezbytné pro dosažení liberalizace ze strany těchto zemí (viz výše uvedený rozsudek A, bod 38).

89 Soudní dvůr nicméně rozhodl, že pohyb kapitálu do nebo ze třetích zemí probíhá v odlišném právním kontextu nežli pohyb kapitálu uvnitř Společenství (viz výše uvedený rozsudek A, bod 36). Z důvodu stupně právní integrace existující mezi členskými státy Evropské unie a zejména existence legislativních opatření Společenství týkajících se spolupráce mezi vnitrostátními daňovými orgány, jako je směrnice Rady ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti příjmů daní (Úř. věst. L 336, s. 15; Zvl. vyd. 09/01, s. 63), není totiž zdaňování hospodářských činností s přeshraničními aspekty uvnitř Společenství, které provádí členský stát, vždy srovnatelné se zdaňováním hospodářských činností, které souvisejí se vztahy mezi členskými státy a třetími zeměmi (viz výše uvedené rozsudky Test Claimants in the FII Group Litigation, bod 170, a A, bod 37).

90 Nelze ani vyloučit, že členský stát může prokázat, že je omezení pohybu kapitálu do nebo ze třetí země odvodneno určitým důvodem za okolností, kdy tento důvod nemůže představovat platné odvodnění pro omezení pohybu kapitálu mezi členskými státy (výše uvedené rozsudky Test Claimants in the FII Group Litigation, bod 171, a A, bod 37).

91 V projednávané věci nizozemská vláda, jakož i Komise zejména tvrdily, že členské státy musejí mít možnost dovolat se nezbytnosti zajistit účinnost daňového dohledu, jakožto naléhavého důvodu obecného zájmu odvodňujícího omezení pohybu kapitálu do a ze třetích zemí.

92 V tomto ohledu je třeba jednak uvést, že Nizozemské království podrobuje dani z dividend dividendy vyplácené daňovým subjektem kolektivního investování usazeným na jeho území

podílníkům, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni ve třetích zemích. Kromě toho je třeba konstatovat, že kompenzace poskytovaná takovému subjektu je snížena v poměru k podílu jeho kapitálu, který drží takoví podílníci, aniž by bylo v tomto ohledu rozhodující daňové zacházení s těmito podílníky ve třetích zemích. Proto nezbytnost zajistit účinnost daňového dohledu nemůže být v projednávaném případě uplatňována.

93 Nizozemská vláda se rovněž domnívá, že k odvodní omezení pohybu kapitálu do nebo ze třetích zemí se lze dovolávat nezbytnosti zabránit snížení daňových příjmů. I když totiž problémy související zejména se snížením daňového základu mohou být na úrovni Společenství vyřešeny prostřednictvím hlubší harmonizace daňových právních předpisů členských států, ve vztazích s třetími zeměmi srovnatelná možnost harmonizace daňových právních předpisů neexistuje.

94 Je třeba nicméně připomenout, že důsledkem snížení kompenzace v poměru k podílu kapitálu daňového subjektu kolektivního investování držení podílníky, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni ve třetích zemích, je snížení celkové výše zisku rozdělovaného podílníkům tohoto subjektu.

95 V důsledku toho – i za předpokladu, že by takový důvod mohl být uplatněn k odvodní omezení pohybu kapitálu do nebo ze třetích zemí – nemůže být takové odvodní zohlednění v projednávaném případě, jelikož uvedené snížení má důsledky bez rozdílu pro veškeré podílníky dotčeného subjektu kolektivního investování, ať mají bydliště nebo jsou usazeni v členských státech, nebo ve třetích zemích.

96 Z toho plyne, že v takovém právním kontextu, jako je kontext dotčený v převodním řízení, se odpověď týkající se situací, kdy podílníci daňového subjektu kolektivního investování mají bydliště nebo jsou usazeni v jiném členském státě, použije rovněž na situace, kdy podílníci subjektu kolektivního investování mají bydliště nebo jsou usazeni ve třetích zemích.

97 S ohledem na výše uvedené je třeba na první otázku písm. b) odpovědět, že články 56 ES a 58 ES brání takovým právním předpisům členského státu, jaké jsou dotčené v převodním řízení, jež omezují kompenzaci, která má být poskytnuta daňovému subjektu kolektivního investování usazenému na území tohoto členského státu k zohlednění srážkové daně odvedené u zdroje v jiném členském státě z dividend vyplacených tomuto subjektu, v případě a v rozsahu, ve kterém jsou jeho podílníky fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny v jiných členských státech nebo ve třetích zemích, jelikož takové snížení znevýhodňuje bez rozdílu všechny podílníky uvedeného subjektu.

K druhé otázce písm. a)

98 Svojí druhou otázkou písm. a) se předkládající soud táže, zda pojem „přímé investice“ ve smyslu čl. 57 odst. 1 ES zahrnuje držení balíku podílů ve společnosti, který neumožňuje vykonávat rozhodující vliv na vedení nebo kontrolu této společnosti.

99 Podle čl. 57 odst. 1 ES není článkem 56 dotčeno používání žádných omezení vztahujících se k třetím zemím, která existují ke dni 31. prosince 1993 podle vnitrostátního práva nebo práva Společenství ve vztahu k pohybu kapitálu do nebo ze třetích zemí, zahrnujícího přímé investice včetně investic do nemovitostí, usazování, poskytování finančních služeb či přijetí cenných papírů na kapitálové trhy.

100 Jelikož pojem „pohyb kapitálu“ ve smyslu čl. 56 odst. 1 ES není ve Smlouvě definován, přiznal Soudní dvůr již dříve informativní povahu klasifikaci připojené ke směrnici Rady 88/361/EHS ze dne 24. června 1988, kterou se provádí článek 67 Smlouvy [článek zrušený

Amsterodamskou smlouvou] (Úř. v. st. L 178, s. 5; Zvl. vyd. 10/01, s. 10). Pohyb kapitálu ve smyslu čl. 56 odst. 1 ES představují tedy zejména přímé investice, čili, jak vyplývá z této klasifikace a souvisejících vysvětlujících poznámek, investice jakékoli povahy, které provádí fyzické nebo právnické osoby a které slouží k tomu, aby vytvořily nebo udržely dlouhodobé a přímé vztahy mezi osobou, která poskytla kapitál, a podnikem, kterému je tento kapitál určen za účelem výkonu hospodářské činnosti (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek *Test Claimants in the FII Group Litigation*, body 179 až 181; rozsudek ze dne 23. října 2007, *Komise v. Německo*, C-112/05, Sb. rozh. s. I-8995, bod 18, a výše uvedený rozsudek A, bod 46).

101 Pokud jde o účasti v nových nebo stávajících podnicích, jak potvrzují tyto vysvětlující poznámky, cíl vytvořit nebo udržet dlouhodobé hospodářské vztahy předpokládá, že akcie vlastněné akcionářem mu dávají buď na základě ustanovení vnitrostátních právních předpisů o akciových společnostech, nebo jinak možnost skutečně se účastnit řízení této společnosti nebo její kontroly (výše uvedený rozsudek *Komise v. Německo*, bod 18 a citovaná judikatura).

102 Na druhou otázku písm. a) je proto třeba odpovědět, že omezení spadá pod čl. 57 odst. 1 ES, jakožto omezení pohybu kapitálu zahrnujícího přímé investice, pokud se toto omezení vztahuje na investice jakékoli povahy, které provádí fyzické nebo právnické osoby a které slouží k tomu, aby vytvořily nebo udržely dlouhodobé a přímé vztahy mezi osobou, která poskytla kapitál, a podnikem, kterému je tento kapitál za účelem výkonu hospodářské činnosti určen.

K druhé otázce písm. b) a c)

103 Předkládající soud se svojí druhou otázkou písm. b) v podstatě táže, zda má článek 56 ES tentýž dosah, co se týče pohybu kapitálu do a ze třetích zemí a pohybu uvnitř Společenství, a svojí druhou otázkou písm. c), zda to, že členský stát sníží kompenzaci stanovenou ve prospěch daňových subjektů kolektivního investování usazených na jeho území a určenou k zohlednění srážkové daně uplatněné tímto státem na dividendy v závislosti na účasti podílníků, kteří nemají bydliště nebo nejsou usazeni v dotčeném členském státě, na kapitálu těchto subjektů, představuje omezení pohybu kapitálu.

104 Tyto otázky, které je třeba posuzovat společně, se týkají toho, zda se odpověď na první otázku písm. b) liší v závislosti na tom, zda dividendy pocházejí nikoliv z jiného členského státu, ale ze třetí země.

105 V tomto ohledu z bodů 79 a 96 tohoto rozsudku vyplývá, že od okamžiku, kdy se Nizozemské království rozhodlo poskytnout daňovým subjektům kolektivního investování usazeným na svém území kompenzaci z titulu daně sražené v zahraničí a vykonávat svoji daňovou pravomoc nad všemi dividendami vyplácenými takovými subjekty svým podílníkům, nezávisle na tom, zda tito mají bydliště nebo jsou usazeni v tomto nebo jiném členském státě nebo ve třetí zemi, musí poskytnout nárok na tuto kompenzaci i daňovým subjektům kolektivního investování s podílníky, kteří nemají bydliště nebo nejsou usazeni v Nizozemsku.

106 Jak totiž bylo uvedeno v bodech 70 až 96 tohoto rozsudku, pravidlo, podle kterého je taková kompenzace snížena v poměru k podílu kapitálu subjektu kolektivního investování drženého podílníky, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, zavádí nerovnost zacházení mezi takovými subjekty, jejichž všichni podílníci mají bydliště nebo jsou usazeni v Nizozemsku, a subjekty, část jejichž podílníků má bydliště nebo je usazena v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, kterou nelze odvodnit ani skuteností, že tyto subjekty jsou v odlišné situaci, ani cíli daňové politiky uplatňovanými nizozemskou vládou.

107 Je nutno konstatovat, že takové pravidlo je v rozporu s články 56 ES a 58 ES nezávisle na tom, zda ke srážkám daně, vedoucím k nároku na kompenzaci, došlo v jiném členském státě nebo

ve této zemi, jelikož v obou případech existuje nerovnost zacházení mezi subjekty, jehož všichni podílníci mají bydliště nebo jsou usazeni v Nizozemsku, a subjekty, část jejichž podílníků má bydliště nebo je usazena v jiném členském státě nebo ve této zemi, a uplatňovaná odvodnění se neváží ke státu, ze kterého byly uvedeným subjektům dividendy vyplaceny.

108 Na druhou otázku písm. b) a c) je tedy třeba odpovědět, že články 56 ES a 58 ES brání takovým právním předpisům členského státu, jaké jsou dotčené v povodním řízení, jež omezují kompenzaci, která má být poskytnuta daňovým subjektům kolektivního investování usazeným na území tohoto členského státu k zohlednění srážkové daně odvedené u zdroje ve této zemi z dividend vyplacených tímto subjektům, v případě a) v rozsahu, ve kterém jsou jejich podílníci fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny v jiných členských státech nebo ve těchto zemích, jelikož takové snížení znevýhodňuje bez rozdílu všechny podílníky uvedených subjektů.

Ke této otázce písm. a)

109 Svojí touto otázkou písm. a) se předkládající soud táže, zda to, že daň, která je sražena ve členském státě z dividend vyplácených z tohoto státu subjektu kolektivního investování usazenému v jiném členském státě, je vyšší než srážka, které v posledně uvedeném členském státě podléhají dividendy vyplácené zahraničním podílníkům, má vliv na odpovědi na obě první otázky.

110 Jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí, tato otázka je odvodněna tím, že v průběhu dotčeného účetního období činila sazba srážky u zdroje uskutečně v Portugalsku z dividend vyplacených společností OESF v tomto členském státě 17,5 %, zatímco sazba srážky u zdroje uskutečně v Nizozemsku z dividend vyplacených podílníkům společností OESF činila 15 %.

111 Nicméně vzhledem k tomu, že dividendy vyplácené z Portugalska nebyly zohledněny při výpočtu kompenzace poskytnuté daňovému subjektu kolektivního investování ve věci v povodním řízení, a s ohledem na odpověď na první otázku písm. a), není třeba na tuto otázku písm. a) odpovídat.

Ke této otázce písm. b)

112 Svou touto otázkou písm. b) se předkládající soud táže, zda je třeba pro odpověď na první dvě otázky zohlednit, že zahraniční podílníci daňového subjektu kolektivního investování mají bydliště nebo jsou usazeni ve státě, se kterým má členský stát, ve kterém je tento subjekt usazen, dohodu, která stanoví vzájemné započtení srážkové daně z dividend. Nicméně, jelikož je místo bydliště nebo usazení podílníků uvedeného subjektu zohledněno pouze při snížení kompenzace v poměru k podílu na kapitálu uvedeného subjektu držení podílníky, kteří nemají bydliště nebo nejsou usazeni v členském státě, ve kterém je usazen tento subjekt, je třeba mít za to, že se tato otázka vztahuje pouze k první otázce písm. b).

113 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že skutečnost, že se stát, ve kterém mají podílníci daňového subjektu kolektivního investování bydliště nebo ve kterém jsou usazeni, a Nizozemské království dohodly na možnosti započtení daně, kterou posledně uvedený stát vybírá z dividend vyplácených uvedeným subjektem tímto podílníkům, nic nemění na okolnosti, že Nizozemské království zdaněním těchto dividend vykonává svoji daňovou pravomoc. Přitom, jak vyplývá z bodů 79 a 96 tohoto rozsudku, v případě, kdy je stanovena taková kompenzace, jaká je dotčena ve věci v povodním řízení, nezbytnost poskytnout tuto kompenzaci i daňovým subjektům kolektivního investování s podílíky, kteří nemají bydliště nebo nejsou usazeni v tomto členském státě, je odvodněna výkonem daňové pravomoci členského státu nad dividendami vyplácenými daňovými subjekty kolektivního investování usazenými na území tohoto členského státu jak

podílníkům, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v tomto členském státě, tak podílníkům, kteří mají bydliště nebo jsou usazeni v jiných členských státech nebo ve třetích zemích.

114 Proto je třeba na třetí otázku písm. b) odpovědět, že to, že zahraniční podílníci daňového subjektu kolektivního investování mají bydliště nebo jsou usazeni ve státě, se kterým má členský stát, ve kterém je tento subjekt usazen, dohodu, která stanoví vzájemné započtení srážkové daně z dividend, nemá vliv na odpověď na první otázku písm. b).

Ke třetí otázce písm. c)

115 Svou třetí otázkou písm. c) se předkládající soud táže, zda je třeba pro odpověď na první dvě otázky zohlednit skutečnost, že zahraniční podílníci daňového subjektu kolektivního investování mají bydliště nebo jsou usazeni v jiném členském státě Společenství.

116 Vzhledem k odpovědi na první otázku písm. b) již na tuto otázku není třeba odpovídat.

K nákladům řízení

117 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

1) Články 56 ES a 58 ES nebrání takovým právním předpisům členského státu, jaké jsou dotčeny v povodním řízení, jež omezují kompenzaci, která má být poskytnuta daňovému subjektu kolektivního investování usazenému na území tohoto členského státu k zohlednění srážkové daně odvedené u zdroje v jiném členském státě z dividend vyplacených tomuto subjektu, na částku, kterou by si na základě dohody o zamezení dvojího zdanění uzavřené s tímto druhým členským státem mohla z důvodu podobnosti daní započíst fyzická osoba s bydlištěm na území prvního členského státu.

2) Články 56 ES a 58 ES brání takovým právním předpisům členského státu, jaké jsou dotčeny v povodním řízení, jež omezují kompenzaci, která má být poskytnuta daňovému subjektu kolektivního investování usazenému na území tohoto členského státu k zohlednění srážkové daně odvedené u zdroje v jiném členském státě nebo třetí zemi z dividend vyplacených tomuto subjektu, v případě a v rozsahu, ve kterém jsou jeho podílíky fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo jsou usazeny v jiných členských státech nebo ve třetích zemích, jelikož takové snížení znevýhodňuje bez rozdílu všechny podílíky uvedeného subjektu.

V tomto ohledu nemá žádný vliv skutečnost, že zahraniční podílníci daňového subjektu kolektivního investování mají bydliště nebo jsou usazeni ve státě, se kterým má členský stát, ve kterém je tento subjekt usazen, dohodu, která stanoví vzájemné započtení srážkové daně z dividend.

3) Omezení spadá pod čl. 57 odst. 1 ES, jakožto omezení pohybu kapitálu zahrnujícího přímé investice, pokud se toto omezení vztahuje na investice jakékoli povahy, které provádí fyzické nebo právnické osoby a které slouží k tomu, aby vytvořily nebo udržely dlouhodobé a přímé vztahy mezi osobou, která poskytl kapitál, a podnikem, kterému je tento kapitál za účelem výkonu hospodářské činnosti určen.

Podpisy.

* Jednací jazyk: nizozemština.